

Andrzej Kokowski

Masłomęcz, gm. Hrubieszów, woj.
zamojskie. Stanowisko 22

Informator Archeologiczny : badania 14, 108

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 9

Uniwersytet
im. Marii Curie-Skłodowskiej
Zakład Archeologii Polski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kokowski.
Finansowała Rada Uczelniana SZSP UMCS.
Trzeci sezon badań. Osada wielokulturowa,
okres późnolateński 3 - okres wpływów
rzymskich C₂.

Trzeci sezon badań miał przyczynić się do określenia struktury zabudowy osady. Wykop o powierzchni 50 m² zgodnie z przewidywaniami wykonanymi na podstawie szczegółowej inwentaryzacji materiału powierzchniowego, odsłonił przerwę między zabudowaniami o szerokości około 6 m, którą można interpretować jako wewnętrzną ulicę /?/. Na jej obrzeżach odkryto trzy rozbite naczynia i duże skupisko /o charakterze wysypiska/ kości zwierzęcych. W części północno-wschodniej wykopu odsłonięto kopułę pieca glinianego, prawdopodobnie odsuniętą przez orkę z obiektu badanego w roku ubiegłym. Natrafiono też na mały wkop gospodarczy zawierający sporą ilość kości. Materiał ceramiczny w większości należał do kultury czerniachowskiej.

Materiały przechowywane w ZA UMCS.

Badania będą kontynuowane.

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 22

Uniwersytet
im. Marii Curie-Skłodowskiej
Zakład Archeologii Polski
w Lublinie

Badaniami kierował mgr Andrzej Kokowski.
Finansowała Rada Uczelniana SZSP UMCS.
Drugi sezon badań. Osada kultury zarubi-
nieckiej z okresu późnolateńskiego 3.

Badaniami objęto zachodnią część wyniesienia na powierzchni 62,5 m². Stwierdzono całkowite zniszczenie górnych warstw. Obecny humus tworzy gleba przeobrażona w wyniku uprawy. Odcina się ona jednoznacznie od glinianego calca. W jego tle stwierdzono obiekty o charakterze gospodarczym zawierające niewielką ilość materiału. W większości były to okrągłe jamy zagłębione do 1,4 m w calca.

Brak naturalnego humusu, czy też warstwy kulturowej potwierdza wcześniejszą tezę o jej spłynięciu - stąd duża ilość materiału zarejestrowana w roku ubiegłym. Zsunięta ziemia zebrała się być może w gliniance u stóp osady.

Materiały przechowywane w ZA UMCS.

Badania będą kontynuowane.